

בית המישפט של העולם התחתון בבית המישפט של העולם העליון

ביותר. לשם סיוע בביצוע הרצח דאג לכך שיתגורר יחד עם יפת נגר, בתא מס' 1, והשיג את מוטהברזל ששימש לאחר-מכן בידי הרוצחים לפריצת מנעול התא ולתקיפתו של נגר. ימים אחדים לפני הרצח העביר עמיאל את המוט לידהם של ציון רובבצ'י ואדם נוסף. הוא קילקל את מנעול הזא בכוונה, כדי לגרום להחרתו במנעול נוח יותר לפיצוח באמצעות המוט. בערב שלפני הרצח סידר כך שיפת יישן במיטה העליונה בתא, על-מנת שיקל על הרוצחים לפגוע בו במהלומות-מוט ובדקירות-סכין. הוא גם דאג לסלק מעל דרכם של הרוצחים את האסירים שעלולים היו להפריע להם.

פסקידן וזמנות נגזר ליפת נגר כבר בחודש מאי השנה הכנופיה, שהתארגנה בין כותלי נלא שאטה, נטלה על עצמה לשפוט אסירים בעלי מעמד של עדי-מדינה ולהענישם. תפקיד נוסף של הכנופיה: להעניש ולהפחיד את הסוהרים בכלא. נוסף על רציחתו של יפת נגר, נחשדו חברי בית-דין פנימי זה בביצוע מעשי-סודים בגופם של אסירים אחרים.

לטענת נציג התביעה, עורך-הדין ד"ר מרדכי למביג, סגן בכיר לפרקליט מחוז חיפה והצפון, העביר הנאשם מס' 1, יעקוב אלפרון (22), באמצעות מס' 9, דב יוסף בשירי, ידיעה או הוראה לנאשמים אל-קיים, ליצחק קיש, למחלוף מרלי, לרובב-צ'י, למוריס לוגסי, לאהרון מלכה ולשלמה אדרי, כי יש להרוג את יפת נגר בשל היותו עדי-מדינה.

למה רצחו

את נגר?

בשעתו ניהל יפת נגר את הדיס-קוטק סנטאנה בפתח-תיקוה, שם היה הנוהג לשלם דמי-חסות לכנופיות-פושעים, או דמי-הגנה למישרה. יפת היה אדם קשה, וסירב לשלם — כפי שסיפר אחיו, נפתלי נגר (העולם הזה 2028). הוא לא שילם, לא למישרה ולא לחברות גיבעת-שמואל, שגבתה דמי-חסות כמעט מכל בעל-עסק בפתח-תיקוה.

כאשר הפעילה עליו הכנופיה לחץ וניס-תה לסחוט את דמי-החסות בכוח, התלונן יפת במישרה, ואף לא פחד להופיע בבית-המישפט ולמסור עדות. אחדים מאנשי כנופיית גיבעת-שמואל נכנסו לכלא עקב עדותו זו. בשל עדותו זו אף מצא את מותו בין כותלי הכלא. יפת נכלא בשאטה על החזקת רכוש

(המשך ממעמד 37)
להורג של יפת נגר, ניראה אלקיים שונה להלוטין. הוא הסתובב בחצר הגדולה של כלא שאטה כשהוא מזויין בסכין, וניהל את המיבצע. הוא נתן את הסימן למשה כן-דויד לפתוח בקטטה. הוא גם נתן את הסימן לביטון ולסעדון לצאת ולנעול את הדרי-האוכל מאחוריהם. הוא אותה לרובב-צ'י ולערישי לצאת לתא מס' 1 שבו ישן יפת נגר ולהסלו. הוא זה שהורה למלכה, לאהר-מכן, לפתוח את חדר-האוכל ולהסי-תלק עם המנעולים.

לצידו של אלקיים — המוכר לציבור בזכות בריתו מן הכלא, שבעיקבותיה נערכו אחריו חיפושים נרחבים אשר בסיר-מס נעצר ליד שערי נמל אשדוד, שעה קלה לפני שעמד לעלות על אונייה ולברוח מן הארץ — עמד בשעת המיבצע, בחצר הכלא, מוריס לוגסי, אחד מעוזריו. גם לוגסי היה חמוש בסכין, ותפקידו היה לפתוח בתיגרת-סכינים עם אלקיים. במיק-רה שהסוהרים יגיעו אל החצר הגדולה, במטרה להסב את תשומת-ליבם ולמנוע מהם את שיבוש מעשיהם של המשתתפים האחרים בפעולה.

נאשם אחר, יצחק קיש, שהיה מזויין בדקר, עמד בחצר הטבחים (שבה שוכן תא מס' 1) כשתפקידו למנוע כניסת סוהרים לחצר ושיבוש אפשרי אחר של פעי-לות הרוצחים. קיש וירא עם הנאשם ציון עמיאל, שהיה בתוך תא מס' 1. יחד עם נגר, כי אכן הרוצחים יוכלו להיכנס לתא באין-מפריע, נתן הוראות לרוצחים לפני שנכנסו לתא, עודדם וזירו אותם בעת ביצוע הרצח עצמו.

על הנאשם דב יוסף בשירי (25) הוטל לזרוז את הרוצחים בעת ביצוע המעשה, והוא אף דאג להעלים חלק מן הנשק שבו השתמשו.

ה-13 ברשימת הנאשמים הוא יצחק משאלי (21), שתפקידו היה להימצא בחצר הטבחים ולמנוע הפרעת הרוצחים במעשי-הם, ומייד אחרי הפעולה לקבל מידי בשירי את הנשק שהשליכו רובבצ'י וערישי מידי-הם, ולהעלימו.

כאשר יצאו שלושת הרוצחים מתא מס' 4 לביצוע משימתם בתא מס' 1, ובשובם ממנה, שמרו הנאשמים אחמד ג'אל וציון סירי (24) על התא. ג'אל היה מזויין בסכין. תפקידם היה להכין בתא מס' 4 את כלי-הנשק, המסיכות והבגדים, לשמור עליהם לפני הפעולה ולדאוג להעלימם לאחריה, וכן למנוע כניסת יזרים לתוך התא במהלך הפעולה. תפקידו של ציון עמיאל היה חשוב

מלך הבריחות

סמי אלקיים, מס' 2 בכתב-האישום, שהופיע למישפט בבגדים מהזורים, חשוד כמי שניצח על המיבצע כולו. הוא הסתובב בחצר הגדולה של כלא שאטה כשהוא מזויין בסכין, נתן את הסימן לנעול את חדר-האוכל ושלח את שלושת הרוצחים לתא שבו ישן יפת נגר.

יצחק משאלי, מיספר 13 ברשימת הנאשמים, נמצא בעת ביצוע הרצח בי-חצר הטבחים, ותפקידו היה למנוע את הפרעת הרוצחים במעשיהם. אחרי המעשה קיבל את הנשק והעלימו.

המזוקן

אהרון מלכה שבר, אח-די הרצח, את מנעולי-דלתות חדר-האוכל, שבאמצעותם כלאו שותפיו-לפשע את הסוהרים לפני ביצוע המעשה, על-מנת שלא יתערבו במתרחש.

מפצח המנעולים

דב יוסף בשירי מואשם בכך ש-סייע בידיו של ברנר ערשי לרצוח את יפת נגר, וכן איפשר לו להימלט מעונשו. הוא עודד וזירז את הרוצחים והעלים חלק מהנשק.

העונק